

Druk nr 363

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX kadencja

SPRAWOZDANIE
KOMISJI GOSPODARKI I ROZWOJU

o rządowym projekcie ustawy o udzielaniu pomocy publicznej w celu ratowania lub restrukturyzacji przedsiębiorców (druk nr 300).

Sejm na 11. posiedzeniu w dniu 29 kwietnia 2020 r. – na podstawie art. 39 ust. 2 regulaminu Sejmu - skierował powyższy projekt ustawy do Komisji Gospodarki i Rozwoju w celu rozpatrzenia.

Komisja Gospodarki i Rozwoju po rozpatrzeniu tego projektu ustawy na posiedzeniu w dniu 5 maja 2020 r.

wnosi:

W y s o k i S e j m uchwalić raczy załączony projekt ustawy.

Komisja – zgodnie z art. 43 ust. 3 Regulaminu Sejmu – przedstawia, na żądanie wnioskodawcy, następujący wniosek mniejszości:

po art. 8 dodać art. 8a w brzmieniu:

„Art. 8a. 1. Maksymalna wysokość wynagrodzenia miesięcznego:

- 1) kierowników, w szczególności dyrektorów, prezesów, tymczasowych kierowników, zarządców komisarycznych i osób zarządzających na podstawie umów cywilnoprawnych;
- 2) zastępców kierowników, w szczególności zastępców dyrektorów i wiceprezesów;
- 3) członków organów zarządzających, w szczególności członków zarządów;
- 4) głównych księgowych;
- 5) członków organów nadzorczych

- przedsiębiorcy, któremu udzielono pomocy, nie może przekroczyć, w okresie od dnia zaakceptowania wniosku o udzielenie pomocy do dnia przypadającego po upływie 1 roku od udzielenia pomocy, 400% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.
2. Osobom, o których mowa w ust. 1, w okresie, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje prowizja od zysku, nagroda z zakładowego funduszu nagród oraz roszczenie z tytułu udziału w zysku lub nadwyżce bilansowej.”.

– poseł **Adrian Zandberg**

Warszawa, dnia 5 maja 2020 r.

Przewodniczący Komisji
i Sprawozdawca

/-/ Krzysztof Tchórzewski

U S T A W A

z dnia ... 2020 r.

o udzielaniu pomocy publicznej w celu ratowania lub restrukturyzacji przedsiębiorców¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa warunki, tryb i formy udzielania pomocy publicznej przedsiębiorcom na ich:

- 1) ratowanie,
 - 2) tymczasowe wsparcie restrukturyzacyjne,
 - 3) restrukturyzację
- zwanej dalej „pomocą”.

Art. 2. Pomoc:

- 1) na ratowanie i restrukturyzację może być udzielana przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 141 ust. 1 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 243, z późn. zm.²⁾):
 - a) spełniającemu warunki określone w art. 141 ust. 2 tej ustawy albo
 - b) niewypłacalnemu w rozumieniu art. 11 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2019 r. poz. 498, z późn. zm.³⁾),
 - 2) na tymczasowe wsparcie restrukturyzacyjne może być udzielana mikro-, małemu i średniemu przedsiębiorcy, spełniającemu warunki, o których mowa w pkt 1, w sytuacji, o której mowa w art. 9 ust. 2
- zwanym dalej „przedsiębiorcą znajdującym się w trudnej sytuacji ekonomicznej”.

Art. 3. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

1) Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego oraz ustawę z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne.
2) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 326, 912, 1655, 1802, 2089 i 2217 oraz z 2020 r. poz. 288.
3) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. 912, 1495, 1655, 1802, 2089 i 2217.

- 1) długookresowej zdolności do konkurowania na rynku – rozumie się przez to zdolność przedsiębiorcy do pokrywania kosztów wykonywanej działalności gospodarczej, w tym kosztów amortyzacji i kosztów finansowych, bez konieczności ponownego wspierania tego przedsiębiorcy środkami publicznymi pochodzącymi z pomocy na ratowanie lub restrukturyzację przez okres co najmniej 10 lat;
- 2) środkach restrukturyzacyjnych – rozumie się przez to działania, wskazane w planie restrukturyzacji lub uproszczonym planie restrukturyzacji, umożliwiające odzyskanie przez przedsiębiorcę długookresowej zdolności do konkurowania na rynku;
- 3) mikro-, małym lub średnim przedsiębiorcy – rozumie się przez to przedsiębiorcę będącego mikroprzedsiębiorstwem, małym lub średnim przedsiębiorstwem w rozumieniu art. 2 załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.⁴⁾), a w sytuacji, o której mowa w art. 9 ust. 2, z wyłączeniem art. 3 ust. 4 tego załącznika;
- 4) postępowaniu restrukturyzacyjnym – rozumie się przez to postępowanie, o którym mowa w art. 2 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne;
- 5) grupie kapitałowej – rozumie się przez to przedsiębiorców będących przedsiębiorstwami partnerskimi lub powiązаныmi w rozumieniu art. 3 ust. 2 i 3 załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu;
- 6) procesie restrukturyzacji – rozumie się przez to całokształt realizowanych przez przedsiębiorcę środków restrukturyzacyjnych na podstawie planu restrukturyzacji lub uproszczonego planu restrukturyzacji;
- 7) trudnościach społecznych lub niedoskonałościach rynku – rozumie się przez to, w szczególności:

4) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 329 z 15.12.2015, str. 28, Dz. Urz. UE L 149 z 07.06.2016, str. 10, Dz. Urz. UE L 156 z 20.06.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 236 z 14.09.2017, str. 28 oraz Dz. Urz. UE L 26 z 31.01.2018, str. 53.

- a) w przypadku mikro-, małego lub średniego przedsiębiorcy, w sytuacji, o której mowa w art. 9 ust. 2:
- ryzyko opuszczenia rynku przez mikro-, małego lub średniego przedsiębiorcę znajdującego się w trudnej sytuacji ekonomicznej wykonującego działalność innowacyjną, mającego duży potencjał wzrostu lub o silnych powiązaniach z innymi lokalnymi lub regionalnymi przedsiębiorcami, skutkującego negatywnymi konsekwencjami dla danego regionu lub sektora,
 - występowanie ograniczeń na rynku finansowym, skutkujących zwiększeniem liczby upadłości przedsiębiorców,
 - ryzyko opuszczenia rynku przez przedsiębiorcę w wyniku trudności związanych z zaistnieniem epidemii COVID-19,
- b) w przypadku przedsiębiorcy znajdującego się w trudnej sytuacji ekonomicznej, innego niż mikro-, mały lub średni przedsiębiorca lub mikro-, małego i średniego przedsiębiorcy, jeśli nie występuje sytuacja, o której mowa w art. 9 ust. 2:
- wyższą niż średnia unijna lub średnia krajowa stopę bezrobocia w regionie określonym na poziomie województwa, która ma charakter stały i której towarzyszą trudności związane z tworzeniem nowych miejsc pracy w tym regionie,
 - ryzyko przerwania świadczenia usługi w ogólnym interesie gospodarczym lub innej ważnej usługi, którą trudno jest zastąpić i w przypadku której konkurentom trudno byłoby rozpocząć jej świadczenie,
 - negatywne konsekwencje opuszczenia rynku przez przedsiębiorcę znajdującego się w trudnej sytuacji ekonomicznej o istotnym znaczeniu dla danego regionu lub sektora,
 - występowanie ograniczeń na rynku finansowym, skutkujących zwiększeniem liczby upadłości przedsiębiorców,
 - ryzyko opuszczenia rynku przez przedsiębiorcę znajdującego się w trudnej sytuacji ekonomicznej, skutkującego utratą ważnej wiedzy technicznej lub eksperckiej,

- ryzyko opuszczenia rynku przez przedsiębiorcę w wyniku trudności związanych z zaistnieniem epidemii COVID-19;
- 8) kosztach restrukturyzacji – rozumie się przez to koszty środków restrukturyzacyjnych wskazanych w planie restrukturyzacji oraz koszty środków restrukturyzacyjnych poniesione przez przedsiębiorcę przed otwarciem postępowania restrukturyzacyjnego w ramach tego samego procesu restrukturyzacji.

Art. 4. Pomoc może być udzielana, jeżeli zapobiega i prowadzi do ograniczenia trudności społecznych lub przewyciężenia niedoskonałości rynku, w przypadku gdy bez jej udzielenia cel ten nie zostałby osiągnięty lub zostałby osiągnięty w mniejszym zakresie.

Art. 5. 1. Pomoc może być udzielana, jeżeli:

- 1) przedsiębiorca znajdujący się w trudnej sytuacji ekonomicznej nie otrzymał tej pomocy;
- 2) od dnia otrzymania pomocy upłynęło co najmniej 10 lat, z uwzględnieniem ust. 2;
- 3) od dnia otrzymania pomocy nie upłynęło co najmniej 10 lat, z uwzględnieniem ust. 2 i 3.

2. Terminy, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, liczy się od dnia wystąpienia najpóźniejszego z następujących zdarzeń:

- 1) przyznania pomocy na ratowanie lub na tymczasowe wsparcie restrukturyzacyjne;
- 2) zakończenia realizacji planu restrukturyzacji;
- 3) zaprzestania realizacji planu restrukturyzacji.

3. W sytuacji, o której mowa w ust. 1 pkt 3, można udzielić:

- 1) pomocy na restrukturyzację, jeżeli udzielono pomocy na ratowanie lub tymczasowe wsparcie restrukturyzacyjne, w ramach tego samego postępowania w sprawie o udzielenie pomocy;
- 2) pomocy na tymczasowe wsparcie restrukturyzacyjne, jeżeli udzielono pomocy na ratowanie, w ramach tego samego postępowania w sprawie o udzielenie pomocy;
- 3) pomocy, jeżeli:

- a) minęło co najmniej 5 lat od dnia przyznania przedsiębiorcy znajdującemu się w trudnej sytuacji ekonomicznej pomocy na ratowanie lub tymczasowe wsparcie restrukturyzacyjne, po których nie udzielono pomocy na restrukturyzację, a przedsiębiorca ten wykazywał długookresową zdolność do konkurowania na rynku i wystąpiły okoliczności związane z wykonywaniem działalności gospodarczej, za które nie ponosi on odpowiedzialności albo
- b) jest konieczna z powodu wystąpienia okoliczności związanych z wykonywaniem działalności gospodarczej, za które przedsiębiorca znajdujący się w trudnej sytuacji ekonomicznej nie ponosi odpowiedzialności.

Art. 6. 1. Pomoc może być udzielana przedsiębiorcy znajdującemu się w trudnej sytuacji ekonomicznej nabywającemu aktywa od innego przedsiębiorcy, który otrzymał pomoc przed zbyciem tych aktywów, jeżeli upłynęło co najmniej 10 lat od dnia wystąpienia jednego z następujących zdarzeń:

- 1) otrzymania tej pomocy;
- 2) zakończenia realizacji planu restrukturyzacji;
- 3) zaprzestania realizacji planu restrukturyzacji.

2. Pomoc, o której mowa w ust. 1, może być udzielana przed upływem okresu 10 lat, jeżeli nabywca aktywów nie kontynuuje działalności gospodarczej przedsiębiorcy znajdującego się w trudnej sytuacji ekonomicznej, który otrzymał pomoc.

3. Brak kontynuacji działalności gospodarczej przedsiębiorcy znajdującego się w trudnej sytuacji ekonomicznej, który otrzymał pomoc, występuje, jeżeli spełnione są łącznie następujące warunki:

- 1) w chwili dokonywania transakcji nabywający i zbywający aktywa nie należeli do jednej grupy kapitałowej;
- 2) przedsiębiorca nabył aktywa za wartość godziwą w rozumieniu art. 28 ust. 6 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2019 r. poz. 351, 1495, 1571, 1655 i 1680);
- 3) zbycie aktywów, w tym w toku postępowania upadłościowego przedsiębiorcy znajdującego się w trudnej sytuacji ekonomicznej, nie zostało dokonane wyłącznie w celu wykazania, że nabywca aktywów nie kontynuuje działalności gospodarczej zbywcy aktywów.

Art. 7. 1. Pomoc może być udzielana, jeżeli trudna sytuacja ekonomiczna przedsiębiorcy należącego do grupy kapitałowej:

- 1) ma charakter wewnętrzny i nie jest wynikiem nieuzasadnionego podziału kosztów w ramach grupy kapitałowej;
- 2) jest zbyt poważna, aby mogła zostać rozwiązana przez przedsiębiorcę znajdującego się w trudnej sytuacji ekonomicznej lub przedsiębiorców należących do tej samej grupy kapitałowej.

2. Pomoc może być udzielana przedsiębiorcy znajdującemu się w trudnej sytuacji ekonomicznej należącemu do grupy kapitałowej także w przypadku, gdy którykolwiek przedsiębiorca należący do tej grupy otrzymał pomoc, jeżeli upłynęło co najmniej 10 lat od dnia wystąpienia najpóźniejszego z następujących zdarzeń:

- 1) otrzymania tej pomocy;
- 2) zakończenia realizacji planu restrukturyzacji;
- 3) zaprzestania realizacji planu restrukturyzacji.

3. Pomoc, o której mowa w ust. 1, może być udzielana przed upływem okresu 10 lat, pod warunkiem że nie będzie ona przekazana przedsiębiorcy należącemu do tej samej grupy kapitałowej, który otrzymał już pomoc.

Art. 8. Pomoc może być udzielana przedsiębiorcy świadczącemu usługi w ogólnym interesie gospodarczym, nawet jeżeli nie są spełnione warunki określone w art. 2 i art. 4–7, w przypadku gdy jest to niezbędne do zachowania ciągłości tych usług, nie dłużej jednak niż do momentu przekazania obowiązku świadczenia tych usług innemu przedsiębiorcy.

Art. 9. 1. Pomoc na ratowanie i pomoc na restrukturyzację podlega notyfikacji Komisji Europejskiej, z uwzględnieniem ust. 2.

2. Pomoc może być udzielana bez indywidualnej notyfikacji Komisji Europejskiej w okresie wskazanym w decyzji Komisji Europejskiej wydanej na podstawie art. 4 ust. 3 albo art. 9 ust. 3 lub 4 rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 248 z 24.09.2015, str. 9), jeżeli:

- 1) przedsiębiorca znajdujący się w trudnej sytuacji ekonomicznej jest mikro-, małym lub średnim przedsiębiorcą;

IX kadencja/druk 300

2) całkowita wielkość udzielonej i wnioskowanej pomocy, udzielanej w ramach tego samego procesu restrukturyzacji, nie przekracza równowartości 10 000 000 euro według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu poprzedzającym dzień złożenia wniosku o udzielenie pomocy.

Art. 10. Pomoc jest udzielana ze środków budżetu państwa na pisemny wniosek o udzielenie pomocy.

Art. 11. 1. Pomocy udziela minister właściwy do spraw gospodarki, z uwzględnieniem ust. 2 i art. 36 ust. 3.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki może powierzyć udzielanie pomocy Agencji Rozwoju Przemysłu Spółce Akcyjnej, zwanej dalej „ARP”.

3. Powierzenie udzielania pomocy, o którym mowa w ust. 2, następuje w drodze umowy zawartej między ministrem właściwym do spraw gospodarki i ARP, określającej szczegółowy zakres czynności i obowiązki stron umowy oraz efektywność wykorzystania środków budżetu państwa przeznaczonych na udzielanie pomocy.

4. Środki budżetu państwa przeznaczone na udzielanie pomocy są przekazywane ARP przez ministra właściwego do spraw gospodarki w drodze dotacji celowej, poprzez zawarcie umowy, która określa szczegółowy zakres powierzenia udzielania pomocy, o której mowa w ust. 2, w tym:

- 1) obowiązki stron umowy związane z udzielaniem oraz rozliczaniem udzielonej pomocy;
- 2) termin wykorzystania dotacji celowej;
- 3) termin i sposób rozliczenia udzielonej dotacji celowej;
- 4) termin zwrotu niewykorzystanej części dotacji celowej;
- 5) tryb kontroli wykonania tej pomocy.

5. Dotacja, o której mowa w ust. 4, jest rozliczana na zasadach określonych w ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 869, z późn. zm.⁵⁾).

6. ARP udziela pomocy, o której mowa w ust. 1, w imieniu i na rzecz ministra właściwego do spraw gospodarki.

5) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1622, 1649, 2020 i 2473 oraz z 2020 r. poz. 284 i 374.

Art. 12. Minister właściwy do spraw gospodarki, na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej, informuje o dacie dostępności albo wyczerpania środków przeznaczonych na udzielanie pomocy.

Rozdział 2

Pomoc na ratowanie

Art. 13. 1. Pomoc na ratowanie może być udzielana przedsiębiorcy znajdującemu się w trudnej sytuacji ekonomicznej, w celu umożliwienia mu wykonywania działalności gospodarczej przez okres niezbędny do:

- 1) opracowania planu restrukturyzacji,
- 2) likwidacji działalności gospodarczej

– oraz przeprowadzenia koniecznych w tym zakresie analiz.

2. Pomoc na ratowanie może być także udzielona mikro-, małemu lub średniemu przedsiębiorcy spełniającemu przesłanki określone w art. 141 ust. 1 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne, który nie znajduje się w trudnej sytuacji ekonomicznej, jednak z powodu zaistnienia wyjątkowych i nieprzewidzianych okoliczności wymaga pilnego wsparcia płynności finansowej.

3. Do przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 2, przepisy art. 14–23 stosuje się.

Art. 14. 1. Pomoc na ratowanie jest udzielana w formie pożyczki.

2. Stopa oprocentowania pożyczki, o której mowa w ust. 1, jest nie mniejsza niż stopa bazowa powiększona o 4 punkty procentowe.

3. Wysokość udzielonej pożyczki, o której mowa w ust. 1, może zostać uzależniona od ustanowienia na rzecz ministra właściwego do spraw gospodarki zabezpieczenia spłaty wnioskowanej kwoty, którego wysokość jest uzależniona od rodzaju, stopnia płynności oraz sytuacji finansowo-ekonomicznej oferującego zabezpieczenie przedsiębiorcy znajdującego się w trudnej sytuacji ekonomicznej.

4. Zabezpieczenia, o których mowa w ust. 3, mogą stanowić w szczególności:

- 1) hipoteka;
- 2) zastaw cywilny lub rejestrowy;
- 3) cesja wierzytelności;

IX kadencja/druk 300

- 4) oświadczenie o poddaniu się egzekucji wprost spełniające warunki określone w art. 777 § 1 pkt 4–6 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1460, z późn. zm.⁶⁾);
- 5) weksel własny in blanco.

Art. 15. 1. Wysokość pomocy na ratowanie jest ograniczona do kwoty niezbędnej do utrzymania działalności operacyjnej przedsiębiorcy w rozumieniu art. 48b ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, w okresie, na który pomoc została udzielona, jednak nie dłuższym niż 6 miesięcy.

2. W celu obliczenia maksymalnej kwoty pożyczki, o której mowa w art. 14 ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki albo ARP wylicza ujemne przepływy pieniężne z działalności operacyjnej przedsiębiorcy znajdującego się w trudnej sytuacji ekonomicznej, przez wyliczenie różnicy między zyskiem brutto za ostatni rok obrotowy powiększonym o amortyzację za ostatni rok obrotowy, a zmianą stanu kapitału obrotowego, liczoną jako różnicę między aktywami obrotowymi a zobowiązaniami o charakterze krótkoterminowym za ostatni rok obrotowy; wyliczoną w ten sposób kwotę mnoży przez okres, na który ma zostać udzielona ta pożyczka, wyrażony w latach.

3. W przypadku gdy wynik obliczeń, o których mowa w ust. 2, jest liczbą ujemną, wysokość pomocy w formie pożyczki nie może być wyższa od wartości bezwzględnej uzyskanego wyniku, chyba że przedsiębiorca znajdujący się w trudnej sytuacji ekonomicznej pisemnie uprawdopodobni konieczność udzielenia pożyczki w wyższej kwocie, w szczególności w oparciu o projekcję finansową określającą potrzeby tego przedsiębiorcy związane z płynnością finansową we wnioskowanym okresie.

4. W przypadku gdy wynik obliczeń, o których mowa w ust. 2, jest liczbą dodatnią, wysokość pomocy w formie pożyczki jest uzależniona od przedstawienia przez przedsiębiorcę znajdującą się w trudnej sytuacji ekonomicznej szczegółowych wyjaśnień uprawdopodobniających, że znajduje się on w trudnej sytuacji ekonomicznej, oraz uzasadnienia konieczności uzyskania pożyczki we wnioskowanej kwocie, w szczególności w oparciu o projekcję finansową określającą

6) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1469, 1495, 1649, 1655, 1798, 1802, 1818, 2070, 2089, 2128 i 2217 oraz z 2020 r. poz. 288.

potrzeby tego przedsiębiorcy związane z płynnością finansową we wnioskowanym okresie.

5. Pomoc na ratowanie nie może zostać przeznaczona na sfinansowanie wydatków związanych z nabyciem aktywów lub wydatków poniesionych na rozszerzenie zakresu działalności gospodarczej przedsiębiorcy znajdującego się w trudnej sytuacji ekonomicznej, chyba że są one niezbędne do utrzymania działalności operacyjnej tego przedsiębiorcy w okresie, na który pomoc została udzielona.

Art. 16. 1. Wniosek o udzielenie pomocy na ratowanie, zwany dalej „wnioskiem o pomoc na ratowanie”, zawiera:

- 1) oznaczenie przedsiębiorcy znajdującego się w trudnej sytuacji ekonomicznej, adres stałego wykonywania działalności albo siedziby, a w przypadku ich braku – adres do doręczeń, numer NIP albo numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, a w przypadku ich braku – inne dane umożliwiające jego jednoznaczną identyfikację, oznaczenie formy prawnej wykonywanej działalności, a także, jeżeli przedsiębiorcą znajdującym się w trudnej sytuacji ekonomicznej jest spółka osobowa, osoba prawna albo inna jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną – imiona i nazwiska reprezentantów spółki albo osoby prawnej, w tym likwidatorów, jeżeli zostali ustanowieni;
- 2) określenie wykonywanej działalności gospodarczej i działalności operacyjnej poprzez wskazanie odpowiednich numerów Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD);
- 3) oświadczenie przedsiębiorcy znajdującego się w trudnej sytuacji ekonomicznej o:
 - a) posiadaniu statusu mikro-, małego, średniego albo dużego przedsiębiorcy,
 - b) spełnieniu przesłanek, o których mowa w art. 2;
- 4) wysokość środków, które mają zostać udzielone w ramach pomocy na ratowanie;
- 5) opis trudnej sytuacji ekonomicznej albo wyjątkowych i nieprzewidzianych okoliczności wymagających pilnego wsparcia płynności finansowej;
- 6) okres, na który ma zostać udzielona pomoc na ratowanie;
- 7) opis przewidywanych skutków ekonomiczno-społecznych z uwzględnieniem okoliczności, o których mowa w art. 4.

2. W przypadku przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 7, wniosek o pomoc na ratowanie zawiera oznaczenie podmiotów należących do grupy kapitałowej.

3. Jeśli udzielenie pomocy na ratowanie zostało uzależnione od ustanowienia zabezpieczenia, wniosek o pomoc na ratowanie zawiera proponowane zabezpieczenie zwrotu pomocy na ratowanie.

4. W przypadku, gdy przedsiębiorca uprzednio otrzymał pomoc, wniosek o pomoc na ratowanie zawiera informację o otrzymanej pomocy, która zawiera datę i podstawę prawną jej udzielenia, wielkość pomocy wyrażoną w kwocie nominalnej i ekwiwalencie dotacji brutto, formę i przeznaczenie tej pomocy, albo informację o nieotrzymaniu takiej pomocy, w okresie ostatnich:

- 1) 5 lat – w przypadku przedsiębiorców znajdujących się w trudnej sytuacji ekonomicznej wykonujących działalność w sektorze produkcji podstawowej produktów rolnych oznaczającej wytwarzanie płodów ziemi i produktów pochodzących z chowu zwierząt wymienionych w załączniku I do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, bez poddawania ich dalszemu przetwarzaniu zmieniającemu właściwości tych produktów;
- 2) 10 lat – w przypadku przedsiębiorców innych niż wymienieni w pkt 1.

Art. 17. 1. Do wniosku o pomoc na ratowanie przedsiębiorca znajdujący się w trudnej sytuacji ekonomicznej załącza dokumenty i oświadczenia potwierdzające okoliczności, na które powołuje się we wniosku o pomoc na ratowanie.

2. Kopie dokumentów załączonych do wniosku o pomoc na ratowanie potwierdza za zgodność z oryginałem przedsiębiorca znajdujący się w trudnej sytuacji ekonomicznej lub upoważniony przez niego pracownik.

3. Wniosek o pomoc na ratowanie składa się:

- 1) bezpośrednio albo
- 2) za pośrednictwem operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 2188 oraz z 2019 r. poz. 1051, 1495 i 2005), albo
- 3) za pomocą środków komunikacji elektronicznej przez elektroniczną skrzynkę podawczą utworzoną na podstawie ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2020 r. poz. 346)

– w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw gospodarki albo w ARP.

4. Wniosek o pomoc na ratowanie składany w formie dokumentu elektronicznego powinien być opatrzony kwalifikowanym podpisem elektronicznym albo podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP, lub uwierzytelniony w sposób zapewniający możliwość potwierdzenia pochodzenia i integralności weryfikowanych danych w postaci elektronicznej.

5. W przypadku złożenia wniosku o pomoc na ratowanie za:

- 1) pośrednictwem operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe, za dzień złożenia wniosku uznaje się dzień nadania go w polskiej placówce pocztowej tego operatora;
- 2) pomocą środków komunikacji elektronicznej przez elektroniczną skrzynkę podawczą podmiotu udzielającego pomocy, za dzień złożenia wniosku uznaje się dzień wprowadzenia wniosku do systemu teleinformatycznego podmiotu udzielającego pomocy.

Art. 18. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki albo ARP rozpatruje wniosek o pomoc na ratowanie w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia złożenia wniosku o pomoc na ratowanie.

2. W przypadku stwierdzenia braków formalnych wniosku o pomoc na ratowanie przedsiębiorcę znajdującego się w trudnej sytuacji ekonomicznej wzywa się do ich usunięcia w terminie 7 dni. W razie nieusunięcia braków w tym terminie minister właściwy do spraw gospodarki albo ARP wydaje postanowienie o odrzuceniu wniosku o pomoc na ratowanie.

3. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 2, przysługuje:

- 1) wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy – w przypadku wydania tego postanowienia przez ministra właściwego do spraw gospodarki,
 - 2) zażalenie – w przypadku wydania tego postanowienia przez ARP
- zwane dalej „zażaleniem”.

4. Zażalenie wnosi się w terminie 7 dni od dnia otrzymania postanowienia, o którym mowa w ust. 2:

- 1) bezpośrednio do ministra właściwego do spraw gospodarki – w przypadku postanowienia wydanego przez tego ministra;
- 2) do ministra właściwego do spraw gospodarki za pośrednictwem ARP – w przypadku postanowienia wydanego przez ARP.

5. W przypadku nieuwzględnienia zażalenia, przedsiębiorca znajdujący się w trudnej sytuacji ekonomicznej może wnieść skargę do sądu administracyjnego, zgodnie z art. 3 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325).

6. W toku rozpatrywania wniosku o pomoc na ratowanie minister właściwy do spraw gospodarki lub ARP wydają postanowienie o wezwaniu do usunięcia wskazanych braków i istotnych usterek wniosku o pomoc na ratowanie, wyznaczając, pod rygorem umorzenia postępowania o udzielenie pomocy na ratowanie, termin na dokonanie tych czynności dla przedsiębiorcy znajdującego się w trudnej sytuacji ekonomicznej.

7. Minister właściwy do spraw gospodarki albo ARP uwzględnia, w drodze decyzji, w całości albo w części, wniosek o pomoc na ratowanie, jeżeli uzasadnia to analiza sytuacji ekonomiczno-finansowej przedsiębiorcy znajdującego się w trudnej sytuacji ekonomicznej, a wysokość wnioskowanej pomocy na ratowanie pozwala na osiągnięcie celu tej pomocy.

8. Decyzja, o której mowa w ust. 7, zawiera elementy, o których mowa w art. 107 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256) oraz wskazanie:

- 1) daty spłaty udzielonej pożyczki, o której mowa w art. 14 ust. 1, wraz z odsetkami;
- 2) numeru rachunku bankowego, na który ma nastąpić zwrot pożyczki, o której mowa w art. 14 ust. 1.

9. W przypadku, o którym mowa w art. 14 ust. 3, decyzja, o której mowa w ust. 7, zawiera także wskazanie przedmiotu zabezpieczenia udzielonej pomocy na ratowanie z określeniem jego wartości.

10. Minister właściwy do spraw gospodarki albo ARP rozpatruje wnioski o pomoc na ratowanie według kolejności ich wpływu oraz udziela pomocy na ratowanie według kolejności wpływu kompletnych i poprawnie wypełnionych wniosków o pomoc na ratowanie.

11. W szczególnie skomplikowanych sprawach termin, o którym mowa w ust. 1, może zostać przedłużony, nie dłużej jednak niż do 45 dni.

Art. 19. 1. Przedsiębiorcy znajdującemu się w trudnej sytuacji ekonomicznej od decyzji nieuwzględniającej wniosku o pomoc na ratowanie przysługuje, w terminie 30 dni od dnia doręczenia mu tej decyzji:

IX kadencja/druk 300

1) wniosek o ponowne jego rozpatrzenie – w przypadku wydania tej decyzji przez ministra właściwego do spraw gospodarki,

2) odwołanie – w przypadku wydania tej decyzji przez ARP

– zwane dalej „odwołaniem od decyzji”, do ministra właściwego do spraw gospodarki.

2. Odwołanie od decyzji zawiera:

1) oznaczenie decyzji nieuwzględniającej wniosku o pomoc na ratowanie, od której jest wniesione, ze wskazaniem, czy jest ona zaskarżona w całości lub w części;

2) przedstawienie przyczyn odwołania od decyzji i ich uzasadnienie;

3) w razie potrzeby powołanie nowych faktów i okoliczności oraz wykazanie, że ich powołanie na etapie rozpatrywania wniosku o pomocy na ratowanie nie było możliwe albo że potrzeba powołania się na nie wynikła później;

4) wniosek o uchylenie w całości albo w części lub zmianę decyzji nieuwzględniającej wniosku o pomoc na ratowanie z oznaczeniem zakresu żadanego uchylenia lub zmiany tej decyzji.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki rozpatruje odwołanie od decyzji w zakresie, o którym mowa w ust. 2.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki, po rozpatrzeniu odwołania od decyzji, w terminie nie później niż 60 dni, wydaje decyzję, w której:

1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo

2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy, albo

3) umarza postępowanie.

5. W przypadku nieuwzględnienia odwołania od decyzji przepis art. 18 ust. 5 stosuje się odpowiednio.

6. W przypadku gdy zostaną wyczerpane środki przeznaczone na udzielanie pomocy na ratowanie:

1) przed wszczęciem postępowania – minister właściwy do spraw gospodarki albo ARP wydaje postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania w sprawie;

2) po wszczęciu postępowania – minister właściwy do spraw gospodarki albo ARP wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania w sprawie.

7. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 6, nie przysługuje zażalenie.

8. Sąd administracyjny, uwzględniając skargę na postanowienie, o którym mowa w ust. 6, stwierdza jego wydanie z naruszeniem prawa.

Art. 20. Przedsiębiorca znajdujący się w trudnej sytuacji ekonomicznej, któremu udzielono pomocy na ratowanie, jest obowiązany do:

- 1) wykorzystania pomocy na ratowanie zgodnie z jej przeznaczeniem;
- 2) zwrotu kwoty stanowiącej równowartość udzielonej pomocy na ratowanie wraz z odsetkami na zasadach określonych w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 794/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (UE) nr 2015/1589 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 140 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm.⁷⁾), w przypadku stwierdzenia przez ministra właściwego do spraw gospodarki, że:
 - a) decyzja, o której mowa w art. 18 ust. 7, została wydana w oparciu o nieprawdziwe dane, przekazane przez przedsiębiorcę znajdującego się w trudnej sytuacji ekonomicznej korzystającego z pomocy na ratowanie lub
 - b) udzielana przedsiębiorcy pomoc na ratowanie jest wykorzystywana lub została wykorzystana niezgodnie z jej przeznaczeniem;
- 3) nieskorzystania w okresie trwania pomocy na ratowanie, tymczasowego wsparcia restrukturyzacyjnego lub pomocy na restrukturyzację z innej pomocy niż pomoc na ratowanie, tymczasowe wsparcie restrukturyzacyjne lub pomoc na restrukturyzację lub pomoc w formie rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych, przyznawanej przedsiębiorstwom zobowiązanym do wykonywania usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym;
- 4) zwrotu otrzymanej pomocy na ratowanie zgodnie z terminem określonym w decyzji, o której mowa w art. 18 ust. 7.

Art. 21. 1. Pomocy na ratowanie udziela się na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy od dnia:

- 1) zatwierdzenia przez Komisję Europejską notyfikacji tej pomocy – w przypadku, o którym mowa w art. 9 ust. 1;
- 2) udzielenia pomocy na ratowanie – w przypadku, o którym mowa w art. 9 ust. 2.

⁷⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 302 z 01.11.2006, str. 10, Dz. Urz. UE L 407 z 30.12.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 82 z 25.03.2008, str. 1, Dz. Urz. UE L 313 z 22.11.2008, str. 1, Dz. Urz. UE L 81 z 27.03.2009, str. 15, Dz. Urz. UE L 308 z 24.11.2009, str. 5, Dz. Urz. UE L 109 z 12.04.2014, str. 14, Dz. Urz. UE L 325 z 10.12.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 51 z 26.02.2016, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 327 z 02.12.2016, str. 19.

2. Zatwierdzenie przez Komisję Europejską następuje przed udzieleniem pomocy na ratowanie, w wyniku notyfikacji dokonanej w trybie określonym w rozdziale 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 362, z 2019 r. poz. 730 i 1063 oraz z 2020 r. poz. 284).

3. W przypadku przedsiębiorcy znajdującego się w trudnej sytuacji ekonomicznej, okres, o którym mowa w ust. 1, może ulec przedłużeniu do czasu zatwierdzenia przez Komisję Europejską pomocy na restrukturyzację.

Art. 22. 1. Przedsiębiorca znajdujący się w trudnej sytuacji ekonomicznej, inny niż mikro-, mały lub średni przedsiębiorca, któremu udzielono pomocy na ratowanie, w terminie 4 miesięcy od dnia zatwierdzenia przez Komisję Europejską tej pomocy, przedkłada ministrowi właściwemu do spraw gospodarki:

- 1) do zatwierdzenia:
 - a) plan restrukturyzacji, jeżeli ubiega się o pomoc na restrukturyzację albo
 - b) plan likwidacji, albo
- 2) oświadczenie o planowanej spłacie pożyczki, o której mowa w art. 14 ust. 1, w terminie, o którym mowa w art. 15 ust. 1.

2. Mikro-, mały lub średni przedsiębiorca, któremu udzielono pomocy na ratowanie, w terminie 4 miesięcy od dnia zatwierdzenia przez Komisję Europejską tej pomocy, a w przypadku, o którym mowa w art. 9 ust. 2, od dnia jej udzielenia przedkłada ministrowi właściwemu do spraw gospodarki:

- 1) do zatwierdzenia:
 - a) uproszczony plan restrukturyzacji, jeżeli ubiega się o tymczasowe wsparcie restrukturyzacyjne albo
 - b) plan restrukturyzacji, jeżeli ubiega się o pomoc na restrukturyzację, albo
 - c) plan likwidacji, albo
- 2) oświadczenie o planowanej spłacie pożyczki, o której mowa w art. 14 ust. 1, w terminie, o którym mowa w art. 15 ust. 1.

Art. 23. 1. Spłaty pożyczki, o której mowa w art. 14 ust. 1, dokonuje się na numer rachunku bankowego wskazany w decyzji, o której mowa w art. 18 ust. 7.

2. Po upływie terminu spłaty pożyczki, o której mowa w art. 14 ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki albo ARP dokonuje rozliczenia wykorzystania udzielonej pomocy na ratowanie.

3. W przypadku niespłacenia pożyczki, o której mowa w art. 14 ust. 1, w terminie określonym w decyzji, o której mowa w art. 18 ust. 7, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2019 r. poz. 1438, z późn. zm.⁸⁾).

4. W przypadku niespłacenia pożyczki, jeżeli zaspokojenie następuje z przedmiotu zabezpieczenia, o którym mowa w art. 14 ust. 4, stosuje się również przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego.

Rozdział 3

Tymczasowe wsparcie restrukturyzacyjne

Art. 24. 1. Tymczasowe wsparcie restrukturyzacyjne może być udzielane mikro-, małemu lub średniemu przedsiębiorcy znajdującemu się w trudnej sytuacji ekonomicznej, z uwzględnieniem ust. 2, w sytuacji, o której mowa w art. 9 ust. 2, w celu umożliwienia temu przedsiębiorcy wykonywania działalności gospodarczej przez czas niezbędny do wdrożenia działań restrukturyzacyjnych mających na celu przywrócenie długookresowej zdolności do konkutowania na rynku.

2. Tymczasowe wsparcie restrukturyzacyjne może być także udzielane mikro-, małemu lub średniemu przedsiębiorcy spełniającemu przesłanki określone w art. 141 ust. 1 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne, który nie znajduje się w trudnej sytuacji ekonomicznej, jednak z powodu zaistnienia wyjątkowych i nieprzewidzianych okoliczności wymaga pilnego wsparcia płynności finansowej.

3. Do przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 2, przepisy art. 25–31 stosuje się.

Art. 25. Tymczasowe wsparcie restrukturyzacyjne może być udzielone, jeżeli zapobiega trudnościom społecznym lub prowadzi do przewyciężenia niedoskonałości rynku.

Art. 26. Tymczasowe wsparcie restrukturyzacyjne udzielane jest w formie pożyczki. Przepisy art. 14 ust. 2–4 i art. 15 stosuje się odpowiednio.

8) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1495, 1501, 1553, 1579, 1901 i 2070 oraz z 2020 r. poz. 288.

Art. 27. 1. Mikro-, mały lub średni przedsiębiorca znajdujący się w trudnej sytuacji ekonomicznej zwraca się o udzielenie tymczasowego wsparcia restrukturyzacyjnego składając pisemny wniosek do ministra właściwego do spraw gospodarki albo do ARP.

2. Wniosek o udzielenie tymczasowego wsparcia restrukturyzacyjnego, zwany dalej „wnioskiem o tymczasowe wsparcie restrukturyzacyjne”, zawiera:

- 1) oznaczenie przedsiębiorcy znajdującego się w trudnej sytuacji ekonomicznej, adres stałego wykonywania działalności albo siedziby, a w przypadku ich braku – adres do doręczeń, numer NIP albo numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, a w przypadku ich braku – inne dane umożliwiające jego jednoznaczną identyfikację, oznaczenie formy prawnej wykonywanej działalności, a także, jeżeli przedsiębiorcą znajdującym się w trudnej sytuacji ekonomicznej jest spółka osobowa, osoba prawna albo inna jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną – imiona i nazwiska reprezentantów spółki albo osoby prawnej, w tym likwidatorów, jeżeli zostali ustanowieni;
- 2) określenie wykonywanej działalności gospodarczej i działalności operacyjnej poprzez wskazanie odpowiednich numerów Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD);
- 3) oświadczenie przedsiębiorcy znajdującego się w trudnej sytuacji ekonomicznej o:
 - a) posiadaniu statusu mikro-, małego albo średniego przedsiębiorcy,
 - b) spełnieniu przesłanek, o których mowa w art. 2;
- 4) wysokość środków, które mają zostać udzielone w ramach tymczasowego wsparcia restrukturyzacyjnego;
- 5) opis trudnej sytuacji ekonomicznej albo wyjątkowych i nieprzewidzianych okoliczności wymagających pilnego wsparcia płynności finansowej;
- 6) okres, na który ma zostać udzielone tymczasowe wsparcie restrukturyzacyjne;
- 7) opis przewidywanych skutków ekonomiczno-społecznych z uwzględnieniem okoliczności, o których mowa w art. 4.

3. W przypadku przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 7, do wniosku o tymczasowe wsparcie restrukturyzacyjne załącza się oznaczenie podmiotów należących do grupy kapitałowej.

4. Jeśli udzielenie tymczasowego wsparcia restrukturyzacyjnego zostało uzależnione od ustanowienia zabezpieczenia, do wniosku o tymczasowe wsparcie restrukturyzacyjne załącza się proponowane zabezpieczenie zwrotu tymczasowego wsparcia restrukturyzacyjnego.

5. W przypadku, gdy przedsiębiorca uprzednio otrzymał pomoc, do wniosku o tymczasowe wsparcie restrukturyzacyjne załącza się informację o otrzymanej pomocy, która zawiera datę i podstawę prawną jej udzielenia, wielkość pomocy wyrażoną w kwocie nominalnej i ekwiwalencie dotacji brutto, formę i przeznaczenie tej pomocy, albo informację o nieotrzymaniu takiej pomocy, w okresie ostatnich:

- 1) 5 lat – w przypadku przedsiębiorców znajdujących się w trudnej sytuacji ekonomicznej wykonujących działalność w sektorze produkcji podstawowej produktów rolnych oznaczającej wytwarzanie płodów ziemi i produktów pochodzących z chowu zwierząt wymienionych w załączniku I do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, bez poddawania ich dalszemu przetwarzaniu zmieniającemu właściwości tych produktów;
- 2) 10 lat – w przypadku przedsiębiorców innych niż wymienieni w pkt 1.

6. Do wniosku o tymczasowe wsparcie restrukturyzacyjne załącza się uproszczony plan restrukturyzacji, zawierający wstępny opis i harmonogram planowanych środków restrukturyzacyjnych i związanych z nimi kosztów.

7. Uproszczony plan restrukturyzacji, o którym mowa w ust. 6, powinien być wiarygodny, wykonalny i oparty na realnych założeniach.

Art. 28. 1. Tymczasowe wsparcie restrukturyzacyjne uwarunkowane jest wdrożeniem uproszczonego planu restrukturyzacji, o którym mowa w art. 27 ust. 6.

2. Mikro-, mały lub średni przedsiębiorca, któremu udzielono pomocy na ratowanie:

- 1) w terminie 4 miesięcy od dnia zatwierdzenia przez Komisję Europejską tej pomocy albo
- 2) w przypadku, o którym mowa w art. 9 ust. 2, od dnia udzielenia tej pomocy – przedkłada ministrowi właściwemu do spraw gospodarki albo ARP do zatwierdzenia uproszczony plan restrukturyzacji, o którym mowa w art. 27 ust. 6.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki albo ARP:

- 1) w terminie 5 miesięcy od dnia zatwierdzenia przez Komisję Europejską pomocy na ratowanie, albo

2) w przypadku, o którym mowa w art. 9 ust. 2, od dnia udzielenia pomocy na ratowanie

– zatwierdza uproszczony plan restrukturyzacji, o którym mowa w art. 27 ust. 6, albo odmawia jego zatwierdzenia.

4. Mikro-, mały lub średni przedsiębiorca, któremu udzielono tymczasowego wsparcia restrukturyzacyjnego, w terminie 15 miesięcy od dnia jego udzielenia albo, jeżeli bezpośrednio przed udzieleniem tymczasowego wsparcia restrukturyzacyjnego była udzielona mu pomoc na ratowanie, w terminie 15 miesięcy od dnia zatwierdzenia przez Komisję Europejską pomocy na ratowanie, a w przypadku, o którym mowa w art. 9 ust. 2, od dnia udzielenia tej pomocy, przedkłada ministrowi właściwemu do spraw gospodarki albo ARP:

1) do zatwierdzenia;

a) plan restrukturyzacji, o którym mowa w art. 38 ust. 2, jeżeli ubiega się o pomoc na restrukturyzację albo

b) plan likwidacji, albo

2) oświadczenie o planowanej spłacie pożyczki, o której mowa w art. 26 w terminie, o którym mowa w art. 29 ust. 2.

5. W przypadku niedołączenia uproszczonego planu restrukturyzacji, o którym mowa w art. 27 ust. 6, albo odmowy jego zatwierdzenia przez ministra właściwego do spraw gospodarki albo ARP, mikro-, mały lub średni przedsiębiorca dokonuje spłaty pożyczki, o której mowa w art. 26, w terminie 18 miesięcy od dnia udzielenia tymczasowego wsparcia restrukturyzacyjnego albo, jeżeli bezpośrednio przed udzieleniem tymczasowego wsparcia restrukturyzacyjnego była udzielona pomoc na ratowanie w terminie 18 miesięcy od dnia zatwierdzenia przez Komisję Europejską pomocy na ratowanie, albo w przypadku, o którym mowa w art. 9 ust. 2, od dnia udzielenia tej pomocy.

Art. 29. 1. Wysokość tymczasowego wsparcia restrukturyzacyjnego jest ograniczona do kwoty niezbędnej do kontynuowania działalności mikro-, małego lub średniego przedsiębiorcy w okresie, na który to wsparcie zostało udzielone, jednak nie dłuższym niż 18 miesięcy.

2. Tymczasowego wsparcia restrukturyzacyjnego udziela się na okres nie dłuższy niż 18 miesięcy od dnia udzielenia tej pomocy albo, jeżeli bezpośrednio przed udzieleniem tymczasowego wsparcia restrukturyzacyjnego była udzielona pomoc na

ratowanie, okres ten nie może być dłuższy niż 18 miesięcy od dnia zatwierdzenia przez Komisję Europejską pomocy na ratowanie, albo w przypadku, o którym mowa w art. 9 ust. 2, od dnia udzielenia pomocy na ratowanie.

3. Jeżeli tymczasowe wsparcie restrukturyzacyjne jest poprzedzone bezpośrednio pomocą na ratowanie, okres pomocy na ratowanie wlicza się do okresu 18 miesięcy, o którym mowa w ust. 1.

Art. 30. W odniesieniu do mikro-, małego lub średniego przedsiębiorcy znajdującego się w trudnej sytuacji ekonomicznej w przypadku, o którym mowa w art. 9 ust. 2, okres, na który udziela się tymczasowego wsparcia restrukturyzacyjnego, może zostać przedłużony do dnia udzielenia pomocy na restrukturyzację.

Art. 31. Przepisy art. 17–20 i art. 23 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 4

Pomoc na restrukturyzację

Art. 32. Pomoc na restrukturyzację może być udzielana przedsiębiorcy znajdującemu się w trudnej sytuacji ekonomicznej w celu realizacji planu restrukturyzacji, który umożliwi przywrócenie temu przedsiębiorcy długookresowej zdolności do konkutowania na rynku.

Art. 33. 1. Pomoc na restrukturyzację może być udzielana, jeżeli:

- 1) zapobiega trudnościami społecznymi lub prowadzi do przezwyciężenia niedoskonałości rynku;
- 2) bez tej pomocy przedsiębiorca znajdujący się w trudnej sytuacji ekonomicznej zostałby zrestrukturyzowany, sprzedany lub zlikwidowany w taki sposób, że cel, o którym mowa w pkt 1, nie zostałby osiągnięty lub zostałby osiągnięty w mniejszym zakresie;
- 3) zostanie przedstawiony wiarygodny scenariusz alternatywny obejmujący działania niebędące pomocą na restrukturyzację, stanowiące element planu restrukturyzacji, z którego wynika, że bez niej cel, o którym mowa w pkt 1, nie zostałby osiągnięty lub zostałby osiągnięty w mniejszym zakresie.

2. Scenariusz alternatywny, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, może obejmować w szczególności sprzedaż przedsiębiorstwa, zorganizowanej części przedsiębiorstwa lub aktywów w ramach postępowania likwidacyjnego prowadzonego zgodnie z ustawą z

dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 505, 1542, 1655, 1798 i 2217 oraz z 2020 r. poz. 288) lub postępowania upadłościowego prowadzonego zgodnie z ustawą z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe.

3. Pomoc na restrukturyzację może być udzielana przedsiębiorcy w trudnej sytuacji ekonomicznej, jeżeli bez tej pomocy przedsiębiorca zastosowałby scenariusz alternatywny, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, a cel, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie zostałby osiągnięty lub zostałyby osiągnięty w mniejszym zakresie.

Art. 34. 1. Pomoc na restrukturyzację jest ograniczona do minimum niezbędnego do przywrócenia przedsiębiorcy znajdującemu się w trudnej sytuacji ekonomicznej długookresowej zdolności do konkurowania na rynku, biorąc pod uwagę w szczególności wielkość i formę udzielanej pomocy na restrukturyzację oraz podział obciążeń, o których mowa w ust. 2–5.

2. Pomoc na restrukturyzację może jedynie stanowić uzupełnienie wkładu własnego przedsiębiorcy znajdującego się w trudnej sytuacji ekonomicznej, będącego wkładem w finansowanie kosztów restrukturyzacji, obejmującego środki:

- 1) własne przedsiębiorcy znajdującego się w trudnej sytuacji ekonomicznej, z wyłączeniem amortyzacji i planowanych zysków lub
- 2) pochodzące od akcjonariuszy lub udziałowców przedsiębiorcy znajdującego się w trudnej sytuacji ekonomicznej lub innych przedsiębiorców należących do tej samej grupy kapitałowej co ten przedsiębiorca, lub
- 3) pochodzące od wierzycieli przedsiębiorcy znajdującego się w trudnej sytuacji ekonomicznej, lub
- 4) inne, uzyskane na warunkach rynkowych.

3. Wkład własny, o którym mowa w ust. 2, musi:

- 1) być realnie wniesiony oraz nie może stanowić pomocy;
- 2) być porównywalny z formą pomocy na restrukturyzację, o której mowa w art. 36 ust. 1, pod względem wpływu na wypłacalność lub poziom płynności;
- 3) stanowić co najmniej 50% jego udziału w kosztach restrukturyzacji.

4. W odniesieniu do mikro-, małego lub średniego przedsiębiorcy znajdującego się w trudnej sytuacji ekonomicznej w przypadku, o którym mowa w art. 9 ust. 2, udział środków, o których mowa w ust. 2, w kosztach restrukturyzacji wynosi:

- 1) 25% – w przypadku mikro- lub małego przedsiębiorcy;
- 2) 40% – w przypadku średniego przedsiębiorcy.

5. W przypadku wykazania przez przedsiębiorcę znajdującego się w trudnej sytuacji ekonomicznej we wniosku o pomoc na restrukturyzację, o którym mowa w art. 38, wyjątkowych okoliczności lub szczególnych trudności udział środków, o których mowa w ust. 2, w kosztach restrukturyzacji może być niższy niż określony w ust. 3 pkt 3, ale musi być znaczny.

6. Wyrównanie z tytułu usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym nie jest uwzględniane w obliczeniu udziału środków, o których mowa w ust. 2, w kosztach restrukturyzacji.

Art. 35. Pomoc na restrukturyzację może być udzielana, jeżeli przedsiębiorca znajdujący się w trudnej sytuacji ekonomicznej zastosuje środki wyrównujące zakłócenia konkurencji na rynku określone w art. 145 ust. 2–6 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne, w zakresie i sposób określony w art. 145 ust. 7–11 tej ustawy.

Art. 36. 1. Pomoc na restrukturyzację może być udzielana w formie:

- 1) pożyczki;
- 2) objęcia akcji lub udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym albo udziału w podwyższeniu kapitału zakładowego przez podwyższenie wartości nominalnej dotychczasowych udziałów lub akcji;
- 3) objęcia obligacji;
- 4) zmiany terminów spłaty pożyczki wobec podmiotu udzielającego pomocy na restrukturyzację;
- 5) konwersji pożyczki, udzielonej jako pomoc na ratowanie lub jako tymczasowe wsparcie restrukturyzacyjne, na udziały lub akcje przedsiębiorcy.

2. Pomoc na restrukturyzację może być także udzielona w formie ulgi w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:

- 1) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty,
- 2) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty,
- 3) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub w części,
- 4) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części

– pod warunkiem przeznaczenia równowartości udzielonej pomocy na realizację planu restrukturyzacji.

3. Pomoc na restrukturyzację, o której mowa w ust. 2, udzielana jest przez organ, który nałożył administracyjną karę pieniężną.

4. Pomoc na restrukturyzację, o której mowa w ust. 1 i 2, jest uzależniona od sytuacji przedsiębiorcy znajdującego się w trudnej sytuacji ekonomicznej, a jej wybór jest dokonywany po przeprowadzeniu analizy złożonego przez tego przedsiębiorcę wniosku o pomoc na restrukturyzację, o którym mowa w art. 38 ust. 1, oraz sytuacji finansowej tego przedsiębiorcy, w szczególności w zakresie płynności i wypłacalności. Wybór formy pomocy na restrukturyzację powinien być adekwatny do problemu, który ma zostać rozwiązany.

Art. 37. 1. Pomoc na restrukturyzację może być udzielana w formach, o których mowa w art. 36 ust. 1 pkt 2 i 5, jeżeli akcjonariusze, udziałowcy inni niż Skarb Państwa lub inni przedsiębiorcy, należący do tej samej grupy kapitałowej co przedsiębiorca znajdujący się w trudnej sytuacji ekonomicznej zapewnią środki, które są wystarczające na pokrycie strat rachunkowej przedsiębiorcy, w formie wsparcia kapitałowego. Strata oznacza stratę rachunkową ocenianą w układzie narastającym.

2. W przypadku gdy środki akcjonariuszy, udziałowców lub innych przedsiębiorców należących do tej samej grupy kapitałowej nie są wystarczające na pokrycie strat przedsiębiorcy znajdującego się w trudnej sytuacji ekonomicznej, pomoc na restrukturyzację może zostać udzielona w formach, o których mowa w art. 36 ust. 1 pkt 2 i 5, jeżeli wierzyciele nieposiadający wierzytelności zabezpieczonych hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym, zastawem skarbowym lub hipoteką morską zapewnią środki w celu pokrycia pozostałej straty przedsiębiorcy przez:

- 1) konwersję wierzytelności na akcje lub udziały przedsiębiorcy lub
- 2) zmniejszenie wysokości wierzytelności.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli ich zastosowanie prowadziłyby do nieproporcjonalnego obciążenia akcjonariuszy, udziałowców lub innych przedsiębiorców, należących do tej samej grupy kapitałowej co przedsiębiorca znajdujący się w trudnej sytuacji ekonomicznej, lub wierzycieli nieposiadających wierzytelności zabezpieczonych hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym, zastawem skarbowym lub hipoteką morską, w szczególności gdy:

- 1) kwota pomocy na restrukturyzację jest niewielka w porównaniu ze środkami własnymi przedsiębiorcy znajdującego się w trudnej sytuacji ekonomicznej;
- 2) wierzyciele odzyskaliby mniejszą kwotę wierzytelności niż w postępowaniu upadłościowym lub likwidacyjnym, przy założeniu, że pomoc na restrukturyzację nie byłaby udzielona.

4. Działania podejmowane na podstawie ust. 1 i 2 nie mogą stanowić pomocy publicznej w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

5. Pomoc na restrukturyzację nie może służyć finansowaniu nowych inwestycji, chyba że nowa inwestycja jest niezbędna do odzyskania przez przedsiębiorcę długookresowej zdolności do konkutowania na rynku.

Art. 38. 1. Wniosek o udzielenie pomocy na restrukturyzację, zwany dalej „wnioskiem o pomoc na restrukturyzację”, zawiera:

- 1) oznaczenie przedsiębiorcy znajdującego się w trudnej sytuacji ekonomicznej, adres stałego wykonywania działalności albo siedziby, a w przypadku ich braku – adres do doręczeń, numer NIP albo numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, a w przypadku ich braku – inne dane umożliwiające jego jednoznaczną identyfikację, oznaczenie formy prawnej wykonywanej działalności, a także, jeżeli przedsiębiorcą znajdującym się w trudnej sytuacji ekonomicznej jest spółka osobowa, osoba prawna albo inna jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną – imiona i nazwiska reprezentantów spółki albo osoby prawnej, w tym likwidatorów, jeżeli zostali ustanowieni;
- 2) określenie wykonywanej działalności gospodarczej i działalności operacyjnej poprzez wskazanie odpowiednich numerów Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD);
- 3) oświadczenie przedsiębiorcy znajdującego się w trudnej sytuacji ekonomicznej o:
 - a) posiadaniu statusu mikro-, małego, średniego albo dużego przedsiębiorcy,
 - b) spełnieniu przesłanek, o których mowa w art. 2;
- 4) wysokość środków, które mają zostać udzielone w ramach pomocy na restrukturyzację;
- 5) opis trudnej sytuacji ekonomicznej;
- 6) okres, na który ma zostać udzielona pomoc na restrukturyzację;

- 7) opis przewidywanych skutków ekonomiczno-społecznych z uwzględnieniem okoliczności, o których mowa w art. 4;
- 8) w przypadku, gdy pomoc na restrukturyzację ma być udzielana w transzach – określenie terminów udzielania i wartości każdej z nich;
- 9) formę wnioskowanej pomocy na restrukturyzację;
- 10) informację, czy przedsiębiorca zamierza ubiegać się o ulgę w wykonywaniu administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 36 ust. 2;
- 11) udział środków własnych w realizacji procesu restrukturyzacji;
- 12) opis wyjątkowych okoliczności lub szczególnych trudności, które uzasadniają niższy niż określony w art. 34 ust. 3 pkt 3 udział środków, o których mowa w ust. 2, w kosztach restrukturyzacji;
- 13) proponowane zabezpieczenie zwrotu pomocy na restrukturyzację;
- 14) informację o środkach ograniczających zakłócenia konkurencji na rynku, zakładanych w planie restrukturyzacji;
- 15) prognozę sytuacji ekonomicznej przedsiębiorcy znajdującego się w trudnej sytuacji ekonomicznej na okres 12 miesięcy od dnia złożenia wniosku o pomoc na restrukturyzację;
- 16) wykaz podmiotów udzielających pomocy na restrukturyzację przewidzianych w planie restrukturyzacji, w tym nazwa podmiotu, wielkość, przeznaczenie wnioskowanej pomocy na restrukturyzację.

2. W przypadku przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 7, do wniosku o pomoc na restrukturyzację załącza się oznaczenie podmiotów należących do grupy kapitałowej.

3. Jeśli udzielenie pomocy na restrukturyzację zostało uzależnione od ustanowienia zabezpieczenia, do wniosku o pomoc na restrukturyzację załącza się proponowane zabezpieczenie zwrotu pomocy na restrukturyzację.

4. W przypadku, gdy przedsiębiorca uprzednio otrzymał pomoc, do wniosku o pomoc na restrukturyzację załącza się informację o otrzymanej pomocy, która zawiera datę i podstawę prawną jej udzielenia, wielkość pomocy wyrażoną w kwocie nominalnej i ekwiwalencie dotacji brutto, formę i przeznaczenie tej pomocy, albo informację o nieotrzymaniu takiej pomocy, w okresie ostatnich:

- 1) 5 lat – w przypadku przedsiębiorców znajdujących się w trudnej sytuacji ekonomicznej wykonujących działalność w sektorze produkcji podstawowej

produktów rolnych oznaczającej wytwarzanie płodów ziemi i produktów pochodzących z chowu zwierząt wymienionych w załączniku I do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, bez poddawania ich dalszemu przetwarzaniu zmieniającemu właściwości tych produktów;

2) 10 lat – w przypadku przedsiębiorców innych niż wymienieni w pkt 1.

5. W przypadku, gdy przedsiębiorca znajdujący się w trudnej sytuacji ekonomicznej zamierza ubiegać się o ulgę w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 36 ust. 2, do wniosku o pomoc na restrukturyzację załącza również wniosek o udzielenie tej ulgi.

6. Do wniosku o pomoc na restrukturyzację załącza się plan restrukturyzacji.

Art. 39. 1. Przyznanie pomocy na restrukturyzację uwarunkowane jest wdrożeniem planu restrukturyzacji, o którym mowa w art. 38 ust. 6, który umożliwi przedsiębiorcy znajdującemu się w trudnej sytuacji ekonomicznej, przez wdrożenie środków restrukturyzacji majątkowej, finansowej, organizacyjnej, zatrudnienia lub mającej na celu modernizację lub racjonalizację produkcji, w tym zmianę profilu produkcyjnego, odzyskanie długoterminowej zdolności do konkurencyjności na rynku.

2. Plan restrukturyzacji, o którym mowa w art. 38 ust. 6, obejmuje:

- 1) opis przedsiębiorcy znajdującego się w trudnej sytuacji ekonomicznej składającego wniosek o pomoc na restrukturyzację;
- 2) opis rynku lub rynków, na których działa przedsiębiorca znajdujący się w trudnej sytuacji ekonomicznej;
- 3) opis przyczyn trudności przedsiębiorcy znajdującego się w trudnej sytuacji ekonomicznej wraz z oceną, co przyczyniło się do wystąpienia tych trudności;
- 4) wskazanie trudności społecznych, którym ma zapobiec udzielona pomoc, lub niedoskonałości rynku, w związku z którymi udziela się tej pomocy, oraz porównanie z wiarygodnym alternatywnym scenariuszem obejmującym działania niebędące pomocą na restrukturyzację, w którym należy wskazać, że w przypadku realizacji alternatywnego scenariusza cele te nie zostałyby osiągnięte lub zostałyby osiągnięte w mniejszym zakresie;
- 5) opis możliwych planów rozwiązania problemów przedsiębiorcy oraz porównanie tych planów pod kątem wymaganej kwoty pomocy na restrukturyzację i przewidywanych rezultatów tych planów;

- 6) szczegółowy opis każdego środka restrukturyzacji, w tym formy, kwoty i wynagrodzenia z tytułu każdego środka oraz wskazanie, że wybrane instrumenty pomocy są adekwatne do problemów, których rozwiązaniu mają służyć;
- 7) opis procesu wdrażania preferowanego planu mającego na celu przywrócenie przedsiębiorcy długookresowej zdolności do konkutowania na rynku, łącznie z harmonogramem podejmowanych środków restrukturyzacji i kalkulacją kosztów każdego z nich;
- 8) perspektywy finansowe na kolejnych 5 lat, wykazujące przywrócenie długookresowej zdolności do konkutowania na rynku;
- 9) badanie rynku i analizę określającą parametry wpływające na wyniki działalności przedsiębiorcy znajdującego się w trudnej sytuacji ekonomicznej oraz główne czynniki ryzyka związanego z dalszą działalnością;
- 10) wskazanie przywrócenia długookresowej zdolności do konkutowania na rynku na podstawie podstawowego i pesymistycznego scenariusza, przedstawienie i uzasadnienie zastosowanych założeń na podstawie badania rynku;
- 11) proponowane środki podziału obciążeń, o których mowa w art. 34 ust. 2–5;
- 12) proponowane środki mające na celu ograniczenie zakłócenia konkurencji, o których mowa w art. 145 ust. 2–6 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne.

Art. 40. Zmiana planu restrukturyzacji, o którym mowa w art. 38 ust. 6, w tym przewidywanej w nim wielkości pomocy na restrukturyzację jest możliwa tylko w czasie trwania restrukturyzacji, o ile zmieniony plan prowadzi do osiągnięcia przez przedsiębiorcę znajdującego się w trudnej sytuacji ekonomicznej długookresowej zdolności do konkutowania na rynku, oraz pod warunkiem że:

- 1) przy wzroście kosztów restrukturyzacji zostaje odpowiednio zwiększony wkład własny albo
- 2) zwiększenie kwoty pomocy na restrukturyzację wiąże się z rozszerzeniem środków wyrównujących zakłócenia konkurencji na rynku, o których mowa w art. 142 ust. 1 pkt 3 i ust. 2 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne, albo
- 3) planowane zmniejszenie środków wyrównujących zakłócenia konkurencji na rynku, o których mowa w art. 142 ust. 1 pkt 3 i ust. 2 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne, lub opóźnienia we wdrożeniu tych środków

następują z przyczyn niezależnych od przedsiębiorcy znajdującego się w trudnej sytuacji ekonomicznej i wiążą się ze zmniejszeniem kwoty pomocy na restrukturyzację.

Art. 41. Pomoc na restrukturyzację nie może być udzielona, jeżeli środki restrukturyzacyjne określone w planie restrukturyzacji:

- 1) ograniczają się wyłącznie do restrukturyzacji zobowiązań;
- 2) przewidują nowe inwestycje, z wyjątkiem inwestycji niezbędnych do przywrócenia przedsiębiorcy długookresowej zdolności do konkurencyjności na rynku.

Art. 42. 1. Przepisy art. 17–21 i art. 23 stosuje się odpowiednio.

2. W przypadku gdy plan restrukturyzacji przewiduje udzielenie pomocy na restrukturyzację w formie ulgi w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 36 ust. 2, minister właściwy do spraw gospodarki albo ARP przekazuje wniosek o udzielenie ulgi w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej organowi, o którym mowa w art. 36 ust. 3.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki albo ARP zawiesza postępowanie o udzielenie pomocy na restrukturyzację do czasu uzyskania informacji o sposobie rozstrzygnięcia sprawy przez organ, o którym mowa w art. 36 ust. 3.

4. Organ, o którym mowa w art. 36 ust. 3, rozpatruje wniosek o udzielenie ulgi w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 36 ust. 2, w terminie 21 dni od dnia doręczenia tego wniosku. O sposobie rozstrzygnięcia organ ten niezwłocznie informuje ministra właściwego do spraw gospodarki albo ARP.

5. Organ, o którym mowa w art. 36 ust. 3, rozpatrując wniosek o udzielenie ulgi w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 36 ust. 2:

- 1) w zakresie warunków udzielania pomocy na restrukturyzację, o których mowa w art. 4–8, związany jest oceną ministra właściwego do spraw gospodarki lub ARP;
- 2) w zakresie trybu udzielania ulgi w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej stosuje przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy.

Art. 43. Przed udzieleniem pomocy na restrukturyzację minister właściwy do spraw gospodarki lub ARP ocenia zasadność jej udzielenia, uwzględniając w szczególności:

- 1) priorytety wyznaczone w rządowych programach restrukturyzacji;
- 2) przewidywaną efektywność ekonomiczną przedsiębiorcy znajdującego się w trudnej sytuacji ekonomicznej po przeprowadzeniu procesu restrukturyzacji;
- 3) wielkość zatrudnienia u przedsiębiorcy znajdującego się w trudnej sytuacji ekonomicznej;
- 4) prognozy w zakresie podaży i popytu na rynku, na którym przedsiębiorca znajdujący się w trudnej sytuacji ekonomicznej wykonuje działalność;
- 5) lokalizację działalności wykonywanej przez przedsiębiorcę znajdującego się w trudnej sytuacji ekonomicznej.

Rozdział 5

Zmiany w przepisach oraz przepis końcowy

Art. 44. W ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256) w art. 189k w § 4a:

- 1) w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) w przypadku przedsiębiorcy, wobec którego nie jest prowadzone postępowanie restrukturyzacyjne – przepisy ustawy z dnia ... 2020 r. o udzielaniu pomocy publicznej w celu ratowania lub restrukturyzacji przedsiębiorców (Dz. U. poz. ...);”;
- 2) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w zakresie trybu udzielania tej pomocy – przepisy ustawy z dnia ... 2020 r. o udzielaniu pomocy publicznej w celu ratowania lub restrukturyzacji przedsiębiorców (Dz. U. poz. ...)”.

Art. 45. W ustawie z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 243, z późn. zm.⁹⁾) uchyla się art. 139a.

Art. 46. 1. Pomoc może być udzielana do wysokości środków przeznaczonych na ten cel w budżecie państwa.

2. Wysokość środków, o których mowa w ust. 1, nie może przekroczyć kwoty 120 000 000 zł w każdym roku, przy czym w każdym roku wysokość środków przeznaczonych na pożyczki, o których mowa w art. 14 ust. 1, art. 26 i art. 36 ust. 1

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 326, 912, 1655, 1802, 2089 i 2217 oraz z 2020 r. poz. 288.

IX kadencja/druk 300

pkt 1, wynosi 69% przeznaczonej kwoty, wysokość środków przeznaczonych na pomoc w formach, o których mowa w art. 36 ust. 1 pkt 2 i 3 – 29% przeznaczonej kwoty oraz przeznaczają się do 2% kwoty na koszty udzielania pomocy.

3. W latach 2020–2029 maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na realizację zadań wynikających z niniejszej ustawy wynosi 1 200 000 000 zł, w tym w:

- 1) 2020 r. – 120 000 000 zł;
- 2) 2021 r. – 120 000 000 zł;
- 3) 2022 r. – 120 000 000 zł;
- 4) 2023 r. – 120 000 000 zł;
- 5) 2024 r. – 120 000 000 zł;
- 6) 2025 r. – 120 000 000 zł;
- 7) 2026 r. – 120 000 000 zł;
- 8) 2027 r. – 120 000 000 zł;
- 9) 2028 r. – 120 000 000 zł;
- 10) 2029 r. – 120 000 000 zł.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 3, oraz jest odpowiedzialny za wdrożenie mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 5.

5. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia limitu wydatków, o którym mowa w ust. 3, na dany rok budżetowy stosuje się mechanizm korygujący polegający na limitowaniu liczby udzielonych świadczeń w zależności od dostępności środków przeznaczonych na udzielanie pomocy.

Art. 47. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.